C

1. Tak, jako jazyk stále naráží na vylomený zub,

Dmi Dmi# Dmi## C

tak se vracím k svýmu nádraží, abych šel zas dál,

Dmi# Dmi## Ami Cdim

přede mnou stíny se dlouží a nad krajinou krouží

Dmi Dmi# Dmi## C

podivnej pták, pták nebo mrak.

C Dmi Dmi## C
R: Tak do toho šlápni, ať vidíš kousek světa,
Dmi Dmi## C
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus,
Dmi Dmi## C
telegrafní dráty hrajou ti už léta
Dmi Dmi# Dmi# Dmi C
to nekonečně dlouhý monotónní blues,
C Dmi Dmi# Dmi# Dmi# Dmi# C
je ráno, je ráno, nohama stíráš rosu na kolejích.

2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj', co si radši počkaj', až se stmí, a pak šlapou dál, po kolejích táhnou bosí a na špagátě nosí celej svůj dům, deku a rum.